

Zavita pot do telovadnice

Telesna kultura v občini Center je v zelo neugodnem položaju. V telovadnici in na telovadišču – kar jih sploh imamo – hodijo prebivalci iz vseh ljubljanskih občin, mi pa nimamo možnosti, da bi uredili in vzdrževali objekte, kot je potrebno. Tako imenovani domicilni princip zbiranja prispevne stopnje nam onemogoča, da bi pridobili ustrezna sredstva za razvoj telesne kulture. – To so pglavltne ugotovitve telesnokulturnih delavcev naše občine, kadar nanese beseda o problemih na tem področju.

Samoupravna interesna telesnokulturna skupnost sicer deluje še kar zadovoljivo, saj se doslej še ni zgodilo, da bi imeli nesklepčno sejo skupščine. Delegati tudi aktivno posegajo v razpravo o predlogih, ki jih pripravi strokovna služba. Šibka točka njihovega delovanja pa so konference delegacij, ki so večinoma nesklepčne in delegati pridejo pač na podlagi tako omejenega izbora. Najbrž bi morali imeti posebne delegacije – tako vsaj menijo v skupnosti – saj je nemogoče zahtevati od delegatov v splošni delegaciji, da se v mesecu dni sestanejo tudi po osemkrat, ker pač v tem roku zaseda osem skupščin interesnih skupnosti.

V telesni kulturi je nekoliko nerodno, ker imajo v bistvu dve vrsti organiziranosti: Zveza telesno kulturnih organizacij povezuje med seboj izvajalce, Telesnokulturna skupnost pa delegate prek konferenc delegacij. Večkrat se dogaja, da so eni in isti ljudje povezani v obeh grupacijah, saj so na primer člani društev (ta tvorijo Zvezo telesnokulturnih organizacij – ZTKO) tako izvajalci kot uporabniki.

Takšna – nekoliko zapletena organiziranost pa povzroča nepotrebno zapletanje na drugih ravneh. Tako mora na primer razpravljati o programu nekega društva kar 14 različnih teles. Zapletenost in finančna neurejenost je pripeljala centrske športne delavce do predloga, naj bi ukinito občinske sise za telesno kulturo; ostale pa naj bi le zveze telesnokulturnih organizacij kot strokovne organizacije, medtem ko naj bi

samoupravno organiziranost uredili na ravni mesta. Predlog ni nastal samo zaradi zapletenosti odločanja, ampak tudi zaradi domicilnega principa zbiranja prispevne stopnje. V občini Center je namreč zelo malo zaposlenih prebivalcev, saj jih večina pride iz drugih občin. Prispevno stopnjo pa dobi tista občina, kjer delavec stanuje in ne tista, kjer je zaposlen. Zaradi tega se nabere v občini Center skoraj polovica manj sredstev za telesno kulturo kot v drugih ljubljanskih občinah. In tu

Prispevna stopnja za telesno kulturo je vsako leto nižja in se giblje takole: 1974 je znašala 0,35%, 1980 že 0,28 odstotka in 1983 le še 0,21 odstotka.

V primerjavi z narodnim dohodkom se je gibala takole: 1974 – 0,63% 1983 – 0,48% 1980 – 0,60% 1984 – 0,47% 1982 – 0,53%

Sredstva, ki jih zberemo s prispevno stopnjo po občinah na leto (v milijonih dinarjev):

Bežigrad	70
Center	43
Moste-Polje	73
Šiška	99
Vič-Rudnik	73

smo pri vprašanju, ki smo ga načeli že v uvodu: denarja za polovico manj, športniki pa pridejo iz vseh občin.

Solidarnostnega prelivanja sredstev telesni kulturi na območju ljubljanskih občin ni. Potrebe pa so dokaj različne, vsaj kar zadeva občino Center. Za primer naj povemo, da telovadi v Naro-

dnem domu samo 27 odstotkov občanov iz Centra, medtem ko je 73 odstotkov telovadcev iz drugih ljubljanskih občin.

Poseben problem predstavlja telesna kultura v krajevnih skupnostih. Tu je vse skupaj odvisno od posameznikov in če teh ni, potem tudi s telesno kulturo ni nič. Za stvar bi morale skrbeti krajevne skupnosti same in imeti za to posebne komisije. Seveda pa bi glavno mobilizacijsko vlogo moralo odigrati telesnokulturno društvo, ki pa največkrat ne deluje tako, kot bi moralo. Premalo je volonterskih delavcev, saj hoče že vsak imeti honorar.

Iz sredstev, ki jih zberemo s prispevno stopnjo, dajemo na področju telesne kulture 46 odstotkov za športno rekreacijo in 54 odstotkov za vrhunski šport. Takšna delitev je za ljubljanske razmere še kar v redu, nikakor pa ne ustreza naši občini. Za zbrana sredstva si ne moremo privoščiti nobenih omembe vrednih vlaganj, medtem ko v drugih občinah niso tako utesnjeni. Sicer pa – tako dodajajo telesnokulturni delavci – nekaj smo vendarle napravili: topila voda na Iliriji, centralna kurjava na Taboru in še nekatere manjše izboljšave. Sicer pa so pri nas normativi zelo skromni. Komaj 0,6 m² pride na prebivalca površine v telovadnicah, medtem ko bi morali imeti vsaj 2 kvadratna metra. Rekreativnih površin je v Centru dva kvadratna metra na prebivalca, moralo pa bi jih biti vsaj pet.

NIKO ISAJEVIČ

PISMA BRALCEV

Načrtovalcem v premislek

Sem stanovalec v hiši Slomškova ul. 3. Ker zadeva gradnja stanovanjskega bloka 1–2 Kolodvor tudi dvorišče in vrt naše hiše, me pri tej gradnji zanima predvsem naslednje:

Na več sestankih je bilo omejeno, da bo za dohod in dovoz novega stanovanjskega bloka (L-2 Kolodvor) potrebno rušiti tudi vzhodni pritlični del Slomškove ul. 3. To je stanovanje z 91 m². Ni treba biti noben strokovnjak, če naj ugotovimo, da je ta varianta (rušenje pritličnega stanovanja) najdražja. Rušenje je baje potrebno, ker je dosedanja veža preozka.

Vedeti pa moramo, da bo treba še pred rušenjem zagotoviti stranki, ki sedaj stanuje v tem delu stavbe, drugo, ustrezno stanovanje. Za predvideni prehod in prevoz bo potrebno okrepiti nosilne stene, ker bodo notranje stene podrli. Za 8 strank bo potrebno zagotoviti nove kletne prostore, kajti dosedanja kletni prostori segajo skoraj en meter nad nivo cestišča. Potrebno bo preložiti vso svobodno instalacijo in kanalizacijo, ker je vsa sedanja napeljava vgrajena v steni, ki jo bodo rušili.

Pri vsem tem se lahko vsakdo vpraša, čemu tako draga varianta, če bi pa bil lahko dovoz in dohod do novozgrajenega bloka brez velikih stroškov in ne da bi kazil okolico, prek predvidenega parka

v Moše Pijadejevi ulici ali pa med zgradbami iz Resljeve ceste, ki niso strnjeno zidane. Naj si vsakdo na liču mesta ogleda situacijo, pa bo videl nesmisel takega projekta.

Kaj imamo res toliko denarja, da ga lahko upravljamo za tak nesmisel? Res, dovoljna pot prek predvidenega parka ne bi prav nič kazila parkovno okolje. Tudi če nameravajo Moša Pijadejevo ulico prekvalificirati v cesto za pešce, bi bil do novozgrajenega bloka še vedno možen dovoz, saj bodo morali enak dovoz urediti tudi za zgradbo Železniškega gospodarstva in zgradbo Pokojniškega zavoda.

MANO SEIFERT, Ljubljana, Slomškova ul. 3

»Pa javite inšpekciji!«

Na telefonski klic številke 312-286, to je »naročila« pri TOZD Dimnikarstvo, ki spada pod Komunalno podjetje Ljubljana, se oglasi kar prijeten ženski glas. Razgovor pa je bil kratek:

»Pred tremi tedni (op. to je 4. 1. 1985) sem naročil čiščenje dimnika, pa do danes ni bilo nikogar. Pred dvema dnevoma so sicer bili tu dimnikarji, ki pa so tudi hitro odšli.«

»Ne morem pomagati. Kličite to in to številko...«

»Ne bom nikogar klical, ker je to vaša stvar, da zadevo uredite. Če ne, bom zadevo prijavil inšpekciji.«

»Pa dajte.«

Ko to pišem, nekaj dni po razgovoru, je bilo vse po starem. Kakšno je poslovanje TOZD Dimnikarstvo, ne vem. Vem le, da več kot leto dni, od kar je bil dimnikar popravljen, vanj niso dregnili.

Zamašen je verjetno od odpadkov pri zidarskih delih. Vem pa, da so računali tega tozda prihajali in iz njih bi se dalo verjetno razbrati, da so čiščenje zaračunali.

Drugo pa, kar me je pri vsem posebej prizadelo, je odnos do inšpekcije. Ali je res tak, kot se da sklepati iz odgovora tovarišice pri Dimnikarstvu? Poleg tega je še vprašanje, ali pri tem tozdu nihče ne ugotavlja, ali naloge izvršijo in ne nadzira njihove izvršitve.

41

KS Ledina

Vsaka maska bo nagrajena s pustnim krofom – Društvo prijateljev mladine organizira 18. februarja ob 17. uri risanje in izdelavo pustnih mask v prostorih KS. Mladi bodo s svojimi izdelki okrasili dvorano za predpustno rajanje, ki se ga bodo udeležili šolski in predšolski otroci. Glede na izredno zanimanje in uspešno lansko pustno prireditev tudi letos pričakujejo številen obisk. Kdor se spominja lanskoletnih veselih dogodivščin, naj pride 19. februarja na rajanje, saj tudi tokrat obljublja pustne krofe.

Letna konferenca KO RK – Letna konferenca KO RK bo 25. februarja ob 17. uri v prostorih KS, kamor so vabljeni vsi, ki jih zanima, kaj vse so delali člani Rdečega križa v lanskem letu. Sprejeli bodo zaključni račun in načrtovali letošnje akcije. Pohvalo zaslužijo učenci OS Ledina, ki so vključeni v organizacijo podmladka RK, saj redno zbirajo star papir, poleg tega se občasno vključujejo tudi v delo RK v KS in starejšim občanom na različne načine pomagajo.

Novost v Kamilici na Resljevi 20 – Kot je znano, v Kamilici prodajajo zdravilna zelišča in bio živila. Zaradi mraza, centralnega ogrevanja in prekomernega onesnaženja zraka so v tem času pogosti prehladi, različna vnetja in obolenja dihal. Prodajalec Janez Kavčič je povedal, da svojim strankam priporoča različne vrste medu, čajne mešanice, nekatera zeliščna mazila in rastlinske izvlečke. Pred kratkim pa so v Kamilici prijetno presenetili ljubitelje kitajske in indijske kuhinje, saj občasno prodajajo vrsto eksotičnih začimb, ki jih menda dobijo prav iz Indije. To je razveseljivo in hvale vredno, ker pri nas takšnih začimb ni mogoče dobiti, manj razveseljivo pa so neprimerno zasoljene cene, zaradi katerih se tako zagriženega ljubitelja vzhodnjaške prehrane mine apetit.

42

KS Nove Poljane

Seja sveta KS v novi sestavi – Svet KS je imel 7. februarja svojo prvo sejo v novem mandatnem obdobju, na kateri so razpravljali o nalogah v prihodnjem obdobju. Ena od nalog je tudi organiziranost vrtičkarjev. Svet je imenoval petčlanski iniciativni odbor, ki bo poskušal organizirati »Zadrugo vrtičkarjev«. Kako se bo lotil svoje naloge in kako si zamišlja delo zadruge, bomo objavili v eni prihodnjih številki Dogovorov.

Potovanje po Jugoslaviji – V prejšnji številki Dogovorov ste lahko prebrali, da je bilo v krajevni skupnosti predavanje ali bolje rečeno potopis treh fantov, ki so v 120 dneh prepešali 5000 km po Jugoslaviji. Ker je bil obisk kranjčanov velik, smo se odločili, da predavanje ponovno organiziramo (II. del. – nadaljevanje). O datumu predavanja bomo obvestili krajanje prek hišnih svetov, oglasne deske na Povšetovi 14 in prek OO ZSMS. Okvirni datum pa je: 25.–28. februar ob 17. uri – v prostorih KS Nove Poljane – Poljanska cesta 77.

Brezhiben gasilni aparat – Če menite, da gasilni aparat v vaši hiši ne deluje brezhibno ali ga že dolgo niste dali v pregled, lahko to storite prek servisa »ALARM«, Luize Pesjakove 9, Ljubljana. Poskrbite za varnost v vaši hiši!

Odprli smo knjigo želja – Lahko bi ji rekli tudi »anketna knjiga«. Krajevno skupnost želimo čim bolj približati življenju kranjčanov, zato smo se odločili, da odpremo tako knjigo. Pravzaprav to ne bi bile le želje. V knjigo bi naši krajanje vpisovali vse – kaj jim ni všeč pri delu KS, kako bi se sami lotili rešitve določenega problema, kaj si želijo in seveda kako popestriti dejavnosti v KS. Če bi se želeli izraziti z eno samo besedo, bi rekli: Kako krajevno skupnost približati krajanju.

Krajanje! Če vas bo pot zanesla mimo prostorov krajevne skupnosti in če menite, da bi bilo prav, da tudi vi nekaj prispevate k uspešnosti delovanja KS, stopite noter in v nekaj vrsticah napišite, kako bi vi popestrili dejavnosti v KS.

Zveza borcev Nove Poljane obvešča – Imeli bomo letno programsko konferenco. Konferenca bo 4. marca ob 17. uri v prostorih Krajevne skupnosti Nove Poljane. Prosimo za čimvečjo udeležbo članov ZB.

Prav tako pozivamo vse interesente – člane ZB, da se prijavijo za počitniški dom Banjole. Vse informacije o tem domu dobite pri organizaciji ZB ob rednih dežurstvih, ki so vsak torek od 17.–18. ure v prostorih KS.

BOJANA MIRNIK

Nadležna fotografija

Brskanja po smeteh sicer ne moremo prepovedati, lahko pa bi ga vsaj preprečili, če smeti ne bi bile kot na neki razstavi postavljene po mestnih ulicah. Lahko bi jih hitreje odvažali in vsaj tam, kjer je to možno, postavili v veže. S prehodom od pločevinastih kant na kontejnerje in vrečke se zadeva ni še prav nič spremenila.

DOGOVORI

Ustanovitelj in izdajatelj je Občinska konferenca SZDL Ljubljana Center.

Glasilo je leta 1979 dobilo srebrno priznanje Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

Izdajateljaki svet:

Srečko Čož (predsednik), Franc Možina, (podpredsednik), člani: Dare Trbič, Franc Boštjančič, Ksenija Preželj, Milan Stenik, Ljuba Dovgan, Roža Šilc, Lojze Cepuš, Sreten Dimitrijevič in Marko Polič.

Uredniški odbor:

Niko Isajević (glavni in odgovorni urednik), Matija Čož (tehnični urednik), Jurij Popov, Srečko Čož, Miša Vidic, Alojz Tršan, Ksenija Preželj, Bojan Lubej in Marjan Ciglič.

Izhaja štirinajstredno v 15.000 izvodih. Rokopisov ne vračamo.

Uredništvo: Kardeljeva 8, p. p. 191. Tel.: 214-295, 223-509 in 223-510. Žiro račun pri SDK Ljubljana 50101-678-47644, OK SZDL Ljubljana Center.

Tisk: CGP »Delo«, Likozarjeva 1

Glasilo prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.